

DOI: [10.32702/2307-2156-2020.2.2](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.2.2)

УДК 354/352: 338.26/338.49

С. М. Приліпко,

*д. держ. упр., професор кафедри публічного управління та менеджменту інноваційної діяльності, Національний університет біоресурсів і природокористування України
ORCID ID: 0000-0002-6116-328X*

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТЕРИТОРІЙ НА ОСНОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЄКТІВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА ЗАСАДАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

S. Prylipko

*Doctor of Sciences in Public Administration,
Professor of the Department of Public Administration and Management of Innovative Activities,
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine*

PUBLIC ADMINISTRATION OF TERRITORIES DEVELOPMENT FOUNDED ON THE IMPLEMENTATION OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP PROJECTS BASED ON SUSTAINABLE DEVELOPMENT

Проаналізовано стан реалізації проєктів за договорами державно-приватного партнерства в окремих областях України. Визначено проблеми на загальнодержавному, регіональному і місцевому рівнях, які стримують приватних інвесторів залучати значні фінансові ресурси в інфраструктурний розвиток територій. Зосереджено увагу на першочергових завданнях органів публічної влади, спрямованих на налагодження тісних партнерських відносин влади з бізнесом на засадах сталого розвитку територіальних громад. Визначено цільові значення індикаторів у діяльності Уряду щодо формування сприятливого інвестиційного клімату для збільшення кількості реалізації проєктів державно-приватного партнерства, зокрема у напрямках залучення вітчизняних та іноземних інвестицій, зменшення рівня зовнішніх боргових зобов'язань, щорічного нарощування експортного потенціалу та поглиблення транскордонного співробітництва. Запропоновано основні напрями активізації співпраці органів публічної влади з приватними партнерами у регіонах і на рівні територіальних громад, зокрема на основі концесійних договорів.

In order to achieve the Sustainable Development Goals the formation of strong partnership relations between the state, domestic and foreign economic entities on the basis of PPP contracts for the medium and long term period of time contributes to the socio-economic and environmental development of the territories. Public authorities should play a significant role in building of partnerships, actively participate in the development and realization of territorial development strategies aimed at creation of enabling environment for attracting investments through the implementation of PPP projects.

It is established that as of 01.01.2020 the Ukrainian public authorities concluded 187 PPP contracts with private partners, 52 of them are active and 135 are inactive because of various reasons. On the state level there are some problems that prevent the proper PPP development. Among them are imperfection of the current legislation and constant changes of the legal base, investor mistrust to the

government policy, project financing instability, high level of corruption component in the middle of management branch, insufficient credit amount on financial services market, lack of coordinated network work in the investment-institutional environment, improper performance of public control for the activity of public authorities etc.

Partnership is one of the important Sustainable Development Goals. In order to increase the number of PPP projects, implemented by Ukrainian Government, it is necessary to focus on fulfilling the tasks of mobilizing additional financial resources, consistent reduction of external debt and establishing close partnerships between the authorities and business. Insufficient development of cooperation between public authorities and private partners at regional and local levels is caused by low activity of local self-government bodies and territorial communities. Public administration should be aimed at creating registers of potential investment objects, promoting the investment attractiveness of regions during organizing various information and communication activities. It is important to predict the favorable conditions in the territorial development strategies for attracting domestic and foreign investors for PPP development in the spheres of construction, transport, housing and development of communal, industrial and social infrastructure.

Ключові слова: *публічне управління; державно-приватне партнерство; концесія; органи публічної влади; приватні інвестори; територіальна громада; сталий розвиток територій.*

Keywords: *public administration; public-private partnership; concession; public authorities; private investors; territorial community; sustainable development of territories.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. Партнерство від взаємодії держави або інших публічних інститутів і приватного сектора здатне забезпечити синергію у вирішенні суспільно визнаних та значимих завдань у середньостроковій або довгостроковій перспективі. Зокрема, актуальним залишається питання необхідності модернізації багатьох галузей промисловості та створення нової інфраструктури через запровадження окремих форм державно-приватного партнерства (ДПП) відповідно до сучасних потреб суспільства в контексті досягнення Цілей Сталого Розвитку [1, с. 80].

У Резолюції, прийнятій Генеральною Асамблеєю ООН 25 вересня 2015 р. “Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 р.”, зазначається про необхідність розвитку багатосторонніх партнерських відносин у всіх країнах. На глобальному рівні вони сприяють поширенню знань, передового досвіду, технологій та залученню фінансових ресурсів. В інтересах сталого розвитку ООН рекомендує урядам країн заохочувати і стимулювати ДПП шляхом узгодження політики на основі довгострокових стратегій, створення сприятливого інвестиційного клімату, зміцнення грошово-кредитних та фінансових систем, вдосконалення управління економікою, поживлення міжнародної торгівлі тощо [2]. В Указі Президента України “Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року” від 30.09.2019 р. №722/2019 наголошується, що з метою забезпечення збалансованості соціально-економічного та екологічного вимірів сталого розвитку при розробленні проєктів прогностичних і програмних документів, проєктів нормативно-правових актів слід враховувати необхідність активізації роботи держави в рамках глобального партнерства [3]. Побудова міцних партнерських відносин між державою, вітчизняними й іноземними суб’єктами господарювання на основі заключення договорів ДПП на середньо- та довгостроковий період сприятиме соціально-економічному й екологічному розвитку територій на державному, регіональному та місцевому рівнях в інтересах досягнення Цілей Сталого Розвитку в умовах глобалізації. Органи публічної влади повинні відігравати значну роль у розбудові партнерських відносин, брати активну участь у розробці й реалізації стратегій територіального розвитку на основі запровадження проєктів ДПП, а також у формуванні сприятливого середовища для залучення інвестицій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Механізми публічного управління розвитком проєктів на основі ДПП широко висвітлені у публікаціях різних вчених [1, 6-7, 10, 12, 15, 18]. Не зважаючи на значний вклад, все ще залишаються невирішеними окремі проблеми, пов’язані з налагодженням співпраці органів публічної влади на державному, регіональному і місцевому рівнях з приватними партнерами за договорами ДПП у різних його формах з урахуванням засад сталого розвитку територій.

Мета статті полягає у аналізі й виявленні проблем сучасного стану реалізації проєктів за договорами ДПП в Україні, а також визначенні напрямів діяльності органів публічної влади у формуванні сприятливого середовища для залучення інвестиційних ресурсів з урахуванням засад сталого розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження. За визначенням Європейського експертного центру, який входить до консультативних служб Європейського інвестиційного банку, ДПП – це співробітництво між органами публічної влади та приватними партнерами у реалізації проєктів і послуг з розвитку публічної інфраструктури на умовах укладання довгострокових контрактів. До особливостей такої співпраці відноситься: встановлення довгострокових відносин між органом державної влади та приватним партнером; забезпечення оптимального балансу між комерційними ризиками та потенційними доходами інвестора, зокрема на етапах проєктування,

Полтавська	–	–	–	–	–	1	–	–	–	1
Харківська	–	–	–	–	–	–	–	1	–	1
Херсонська	–	1	–	–	–	–	–	1	–	2
Хмельницька	–	–	–	–	–	–	–	–	2	2
Чернігівська	–	–	–	–	1	–	–	–	–	1
Всього	1	7	2	1	8	21	3	3	6	52

* Джерело: [8]

Варто зазначити, що під час реалізації проєктів ДПП для розвитку територіальних громад існує ряд проблем, через які реалізація проєктів сповільнюється або зупиняється зовсім. Зокрема, більшість з них пов'язані з недовірою інвесторів до держави як ділового партнера, нестабільністю співфінансування з бюджетів різних рівнів, постійною зміною законодавчих актів, високим рівнем корумпованості органів публічної влади середньої ланки управління, відсутністю громадського контролю за діяльністю центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та інших бюджетних установ [9, с. 125-126]. Слід погодитися з думкою В.М. Онегіної та Л.А. Батюк про те, що в державі існує низка стримуючих політичних, економіко-правових та інституційних факторів. Зокрема, до них відносяться політична нестабільність, недосконалість вітчизняного законодавства щодо врегулювання механізмів реалізації ДПП, нестача довгострокових кредитних ресурсів на фінансових ринках, низька довіра приватних інвесторів до виконання державою своїх зобов'язань, проблеми у підготовці проєктів представниками територіальних громад через відсутність практичного досвіду співпраці з приватними інвесторами [10, с. 68-69]. Серйозною проблемою залишається слабкорозвинене партнерство між урядовими установами, громадянським суспільством та бізнесом. Не на належному рівні спостерігається зворотній зв'язок громадськості та потенційних інвесторів з органами публічної влади щодо ефективності урядових програм, що обмежує можливість співпраці за програмами сталого розвитку. Недостатність функціонування відповідних інституцій громадянського суспільства та бізнесу не забезпечує реалізацію Цілей Сталого Розвитку у повній мірі [11, с. 32].

На думку І.П. Петрової, сьогодні в Україні існує потреба у створенні відповідного інституціонального середовища для реалізації проєктів розвитку територій на засадах ДПП. До його формування мають бути залучені як фінансові установи, так і нефінансові організації, які повинні надавати інформаційно-консультаційні, методичні й організаційні послуги у сфері підготовки та реалізації проєктів. Вона вважає, що для проведення відповідної експертизи проєктів у інституційному середовищі необхідно передбачити функціонування незалежного експертного органу, до функціональних обов'язків якого б належало обґрунтування доцільності проєкту на відповідність цілям і завданням державної політики, а також його оцінка за фінансово-економічними показниками та ступенем ризику [12, с. 228].

Перед Урядом України поставлено ряд завдань з формування сприятливого інвестиційного клімату для збільшення кількості реалізації проєктів ДПП, зокрема у напрямках залучення більшого обсягу вітчизняних та іноземних прямих інвестицій через створення заохочувальних стимулів, зменшення рівня зовнішніх боргових зобов'язань, щорічне нарощування експортного потенціалу для забезпечення валютних надходжень до бюджету, поглиблення транскордонного співробітництва тощо (табл. 2).

Табл. 2.

Завдання Уряду України та цільові значення індикаторів щодо розвитку державно-приватного партнерства задля досягнення Цілей Сталого Розвитку на період до 2030 р. *

Завдання	Індикатори	Рік			
		2015	2020	2025	2030
Мобілізувати додаткові фінансові ресурси на основі заохочення інвестицій іноземних та вітчизняних інвесторів	Співвідношення обсягу приватних грошових переказів з-за кордону із ВВП (ВРП), %	5,8	6,0	6,0	6,0
	Чистий притік прямих іноземних інвестицій (за даними платіжного балансу), млрд дол. США	3,0	10,0	16,0	17,5
Послідовно знижувати боргове навантаження на економіку	Відношення валового зовнішнього боргу до експорту товарів та послуг у річному вимірі, %	28,2	18,0	11,0	7,0
Розвивати партнерські відносини влади і бізнесу для досягнення Цілей Сталого Розвитку	Кількість проєктів державно-приватного партнерства, од.	5	15	30	45

* Джерело: [9, с. 124]

У чинних державних стратегічних документах України на 94,0% частково або повністю враховані завдання 17 цілей Цілей Сталого Розвитку, до яких відносяться: 1 – подолання бідності; 2 – подолання голоду,

розвиток сільського господарства; 3 – міцне здоров'я і благополуччя; 4 – якісна освіта; 5 – гендерна рівність; 6 – чиста вода та належні санітарні умови; 7 – доступна та чиста енергія; 8 – гідна праця та економічне зростання; 9 – промисловість, інновації та інфраструктура; 10 – скорочення нерівності; 11 – сталий розвиток міст і громад; 12 – відповідальне споживання та виробництво; 13 – пом'якшення наслідків зміни клімату; 14 – збереження морських ресурсів; 15 – захист і відновлення екосистем суші; 16 – мир, справедливість і сильні інститути; 17 – партнерство заради сталого розвитку. Від їх досягнення прямо або опосередковано залежить успішний розвиток територій. За даними Інституту суспільно-економічних досліджень, від 75,0 % до 100,0% з них мають високий та середній рівень інтеграції у державних стратегіях і програмах, що є вагомим показником для України. Партнерство є однією з Цілей Сталого Розвитку. Рівень його інтеграції у нормативно-правових актах складає 53,0%, що відповідає середньому рівню [11, с. 18, 49; 13].

За рекомендаціями програми розвитку ООН та інших міжнародних партнерів у перспективі розширення співпраці за договорами ДПП в Україні має відбуватися у сферах житлово-комунального господарства, будівництва й утримання автошляхів, енергозбереження, екологізації, науково-технічної й інноваційної діяльності, соціального підприємництва. Для цього потрібно вдосконалити існуючу та розробити нову нормативно-правову, методичну й інформаційну базу, сформувати відповідні механізми співпраці та інструменти їх реалізації на засадах сталого розвитку територій [11, с. 39].

Відповідно до Доктрини збалансованого розвитку до 2030 року налагодження ДПП має відбуватися за такими напрямками: розвиток високотехнологічного підприємництва, прийняття спеціальних програм виходу товарів і послуг на нові ринки збуту, удосконалення системи підтримки національного експорту, створення мережі об'єктів інноваційної інфраструктури, залучення додаткових ресурсів за програмами міжнародної технічної допомоги, стимулювання міжнародної співпраці, запровадження державного регулювання системи стратегічного програмування, розвиток новітньої дослідницької інфраструктури та технологічних платформ [14, с. 101].

ДПП має стати частиною стратегії місцевого розвитку територій на середньо- та довгострокову перспективу, яка повинна розроблятися з урахуванням принципів стратегічного планування: об'єктивності, цілепокладання, ефективності, пріоритетності, компетентності, комплексності, наступності, альтернативності, прозорості та ситуаційності [15, с. 30]. Органи місцевого самоврядування повинні усвідомлювати, що сталий розвиток територіальної громади відбувається лише тоді, коли співробітництво місцевої влади з приватними партнерами за договорами ДПП сприяє залученню нових інвестицій, впровадженню інноваційних технологій, створенню нових робочих місць, будівництву сучасних об'єктів виробничої та соціальної інфраструктури тощо. Для цього місцевій владі необхідно передбачити у стратегії розвитку територіальної громади заохочувальні стимули та заходи, які допоможуть території стати інвестиційно привабливою та гарантувати інвесторам окупність фінансових ресурсів на період реалізації проектів.

Закон України “Про державно-приватне партнерство” визначає, що формами здійснення ДПП є укладення таких видів договорів: концесійного, на управління майном, про спільну діяльність та інші [5]. З прийняттям у 2019 р. Закону України “Про концесію” [16] концесійний договір стає одним із основних форм здійснення ДПП. У ст. 406 Господарського кодексу зазначено, що зміст концесії “полягає в наданні концесієдавцем концесіонеру права на створення та/або будівництво (нове будівництво, реконструкцію, реставрацію, капітальний ремонт та технічне переоснащення), та/або управління (користування, експлуатацію, технічне обслуговування) об'єктом концесії, та/або надання суспільно значущих послуг в порядку та на умовах, визначених концесійним договором, і передбачає передачу концесіонеру переважної частини операційного ризику, який охоплює ризик попиту та/або ризик пропозиції” [17].

Удосконалення концесійного законодавства активізує приватних інвесторів до реалізації масштабних інфраструктурних проектів у державі. Широке запровадження концесійних договорів у реалізації значних інфраструктурних проєктів у різних країнах світу обумовлено багатьма перевагами, серед яких:

- більш ефективно розпорядження власними активами та управління проєктами у приватних компаніях, порівняно з державними;
- залучення органами публічної влади приватних інвестицій на реалізацію необхідних проєктів розвитку територій зараз з можливістю відшкодування витрат інвесторів через певний період часу;
- передача концесіонеру потенційних фінансових ризиків;
- після закінчення терміну концесійної угоди держава гарантовано залишаються власником об'єкту концесії [18].

Вважаємо, що для подальшого розвитку територій публічне управління повинне бути спрямованим на активізацію співпраці органів публічної влади з приватними партнерами за договорами ДПП, зокрема на основі концесії. Для цього першочерговими завданнями у налагодженні партнерських стосунків на регіональному і місцевому рівні мають виступати:

- створення реєстрів потенційних інвестиційних об'єктів державної і комунальної власності, погоджених з громадськістю;
- активізація виконавчих органів державної влади та органів місцевого самоврядування у проведенні регіональних інвестиційних форумів, виставок, зустрічей, презентацій та інших інформаційно-комунікаційних заходів, пов'язаних з представленням інвестиційної привабливості регіону;
- врахування у стратегіях місцевого розвитку розробки цільових програм підтримки інвесторів та гарантування зобов'язань місцевої влади;
- розвиток концесійної форми співпраці у сферах дорожнього будівництва, житлово-комунального господарства, функціонування транспорту, створення об'єктів виробничої і соціальної інфраструктури;

– розроблення відповідних механізмів співпраці за договорами ДПП та інструментів їх реалізації з урахування засад сталого розвитку територій тощо.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Отже, аналіз реалізації проєктів показує, що ДПП в Україні перебуває на етапі становлення. Встановлено, що до проблем загальнодержавного рівня, які стримують його належний розвиток, відносяться: недосконалість чинного законодавства, недовіра інвесторів до влади, нестабільність фінансування проєктів з бюджетів, високий рівень корупційної складової, недостача довгострокових кредитів, відсутність злагодженої роботи мережі суб'єктів інвестиційно-інституційного середовища, неналежне проведення громадського контролю за діяльністю органів публічної влади тощо. Оскільки партнерство є однією з важливих Цілей Сталого Розвитку, для збільшення кількості реалізації проєктів ДПП Уряду України необхідно сконцентрувати увагу на виконанні завдань з мобілізації додаткових фінансових ресурсів, послідовного зниження зовнішніх боргових зобов'язань та налагодження тісних партнерських відносин влади з бізнесом. Недостатній розвиток ДПП на регіональному і місцевому рівнях спричинений низькою активністю органів місцевого самоврядування та територіальних громад. Публічне управління повинно бути спрямованим на створення реєстрів потенційних інвестиційних об'єктів, популяризацію інвестиційної привабливості регіонів, врахування в стратегіях територіального розвитку сприятливих умов для залучення вітчизняних і зарубіжних інвесторів за договорами ДПП в інтересах сталого розвитку територій, зокрема їх концесійної участі у будівництві та подальшій експлуатації об'єктів транспортної, житлово-комунальної, виробничої та соціальної інфраструктури. Подальші дослідження розвитку територій на основі ДПП будуть спрямовані на пошук ефективних механізмів співпраці влади з бізнесом та удосконалення інструментів їх реалізації.

Література.

1. Никифорок О.І., Гусев Ю.В., Чмирьова Л.Ю. Державно-приватне партнерство: інституціональне середовище для розвитку та модернізації інфраструктури України. Економіка та прогнозування. 2018. №3. С. 79–101.
2. Перетворення нашого світу: Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року. Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН A/RES/70/1 від 25 вересня 2015 р. URL: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/sustainable-development-report/the-2030-agenda-for-sustainable-development.html>
3. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30.09.2019 р. №722/2019. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825>
4. European PPP Expertise Centre. URL: <https://www.eib.org/epec/find-out-more/faq>
5. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 1 лип. 2010 р. № 2404-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>
6. Воротін В. С., Проданик В. М. Від регуляторної політики до державно-приватного партнерства в публічному секторі України. Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України. 2019. № 1. С. 95–102. DOI: <https://doi.org/10.32886/instzak.2019.01.10>
7. Кублік В. Інфраструктурні проєкти – напрямок розвитку взаємовідносин держави і бізнесу. Економіка. №7 (98). 2009 р. с. 7–10.
8. Стан здійснення державно-приватного партнерства в Україні. Офіційний сайт Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bfl-ffb7ee1be26&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini>
9. Цілі Сталого Розвитку: Україна. Національна доповідь 2017. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholitia/tsili-staloho-rozvytku>
10. Онегіна В.М., Батюк Л.А. Державно-приватне партнерство та розвиток сільських територій в Україні. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2017. № 2. С. 64–71.
11. Аналіз державних стратегічних документів України щодо врахування адаптованих для України Цілей Сталого Розвитку до 2030 року : аналіт. доп. – Київ : Інститут суспільно-економічних досліджень. 2017. 84 с.
12. Петрова І.П. Реалізація проєктів розвитку територій на засадах державно-приватного партнерства. Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені І. Огієнка. Економічні науки. Випуск 12, у 2 т. / за ред. Ящишиної І.В. – Кам'янець-Подільський: Медобори-2006, 2017. Т.2. С. 223–232.
13. Глобальні Цілі Сталого Розвитку 2015–2030. Програма розвитку ООН. URL: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html>
14. Україна 2030: Доктрина збалансованого розвитку. Видання друге. – Львів: Кальварія, 2017. 164 с.
15. Лідерство в місцевому самоврядуванні: словник термінів / за заг. ред. В.А. Гошовської, Л.А. Пашко, А.К. Гука та ін. – Х.: Фактор, 2015. – 156 с.
16. Про концесію: Закон України від 3 жовтня 2019 р. № 155-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>
17. Господарський кодекс 16 січня 2003 року № 436-IV (зі змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua>
18. Приліпко С. М. Міжнародний досвід публічного управління інфраструктурними проєктами на державному і місцевому рівнях на основі укладення концесійних договорів. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2019. № 12. – URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1534> (дата звернення: 27.12.2019). DOI: [10.32702/2307-2156-2019.12.2](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.12.2)

References.

1. Nykyforuk, O.I., Gusev, Yu.V., and Chmyriova, L.Yu. (2018), Public-private partnership: an institutional

- environment for developing and modernizing of Ukraine's infrastructure. *Economics and Forecasting*, vol., pp. 79-101.
2. Transforming our World: the 2030. Agenda for Sustainable Development. The Resolution of the UN General Assembly A/RES/70/1 as of 25.09.2015. URL: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/sustainable-development-report/the-2030-agenda-for-sustainable-development.html> (Accessed 3 Feb 2020).
 3. The President of Ukraine (2019), The Decree "On the Sustainable Development Goals of Ukraine for the Period up to 2030". URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825> (Accessed 3 Feb 2020).
 4. European PPP Expertise Centre. URL: <https://www.eib.org/epec/find-out-more/faq>
 5. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), The Law of Ukraine "On public-private partnership". URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (Accessed 3 Feb 2020).
 6. Vorotin, V.Ye. and Prodanyk, V.M. (2019), From Regulatory Policy to Public-Private Partnerships in Ukraine's Public Sector. *Scientific notes of the Institute of Legislation of the Verkhovna Rada of Ukraine*, vol. 1, pp. 95-102. DOI: <https://doi.org/10.32886/instzak.2019.01.10>
 7. Kublikov, V. (2009), Infrastructure projects are the direction of development of the relations between the state and business. *Economy*, vol. 7 (98), pp. 7-10.
 8. State of implementation of public-private partnership in Ukraine. Official site of the Ministry of Economic Development, Trade and Agriculture of Ukraine URL: <http://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=9fc90c5e-2f7b-44b2-8bf1-1ffb7ee1be26&title=StanZdiisnenniaDppVUkraini> (Accessed 3 Feb 2020).
 9. Sustainable Development Goals: Ukraine. Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine. National Report 2017. URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku> (Accessed 3 Feb 2020).
 10. Onegina, V.M. and Batyuk, L.A. (2017), Public-Private Partnership and Rural Development in Ukraine. *Actual Problems of Innovative Economics*, vol. 2, pp. 64-71.
 11. Analysis of Ukraine's Country Strategy Papers on Taking into account the Sustainable Development Goals for Ukraine in 2030: An Analytical Report. Kyiv: Institute for Social and Economic Research, 2017. 84 p.
 12. Petrova, I.P. (2017), Implementation of territorial development projects on the basis of public-private partnership. *Bulletin of Kamyanets-Podilskyi National University named after I. Ogienko. Economic sciences*, Issue 12, in 2 volumes / ed. By Yashyshina, I.V. Kamianets-Podilskyi. T.2, pp. 223-232.
 13. Global Sustainable Development Goals 2015-2030. United Nations Development Program. URL: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html> (Accessed 3 Feb 2020).
 14. Ukraine 2030: The Doctrine of Balanced Development. Second edition. - Lviv: Calvary, 2017. 164 p.
 15. Goshovska, V.A., Pashko, L.A. and Guka, A.K. (2015), Local Government Leadership: A Glossary of Terms. Kharkiv, Factor. 156 p.
 16. The Verkhovna Rada of Ukraine (2019), The Law of Ukraine "On concession". URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (Accessed 3 Feb 2020).
 17. The Verkhovna Rada of Ukraine (2003), The Economic Code. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (Accessed 3 Feb 2020).
 18. Prylipko, S. (2019), "International experience of public administration of infrastructure projects at the state and local levels on the basis of concession agreements", *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*, [Online], vol. 12, available at: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1534> (Accessed 03 Feb 2020). DOI: [10.32702/2307-2156-2019.12.2](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.12.2)

Стаття надійшла до редакції 04.02.2020 р.